

Tisztelt Alkotmánybíróság

2L 71010120106936

Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi

Bíróság útján

Tatabánya

Előd vezér utca 17.

2800

TATABÁNYAI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
Ügyszám kezdőiraton:	
Érkezett:	2016-05-27
(3)	
melléklet: példány: 2	
Ügyszám utóiraton: 1M.630/2010	
POSTÁN ÉRKEZETT GYŰJTŐSZERKENYBŐL ÜRÍTVE ÜGYFELKÉPVISELŐ ÁLTAL SZEMÉLYESEN BEADOTT.	

alkotmányjogi panasz indítványa

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/1305-0/2016.	
Érkezett: 2016 JÚL 12.	
Példány: 1-2	Kezelőiroda:
Melléklet: 17 db	

+ 2 bírósági akte

hi) Jelen, v. v. kérem a bíróságot
panaszom, a kért ítélettel
megítélve a 359/B(1) ut.
a bírósághoz az
bírósághoz (átvitellel)

Sz. XII. 30

2016. VI. 30

2016 JÚL. 06.

Jogi képviselő :

a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.
II. 10. 464/2015/6. számú ítéletével, a
Tatabányai Törvényszék 2. Mf.20.
004/2015/4. számú ítéletével és a
Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság 1.M.630/2010/ 91. számú ítéletével
kapcsolatban

Hivatkozási szám: Mü. 735/2009/10.

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

Tatabánya

Előd vezér utca 17.

2800

TATABÁNYAI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
Ügyszám kezdőiraton:	
Érkezett: ③	2016 -05- 27
melléklet:példány:	
Ügyszám utóiraton: 19630/2010	
POSTÁN ÉRKEZETT GYÜJTŐSZERÉNYBŐL ÚRITVE ÜGYFELKÉPVISELŐ ÁLTAL SZEMÉLYESEN BEADOTT.	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED]
alatt csatolva képviseleti jogosultság igazolása) a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 67. § (1) bekezdés f) pontjában foglaltak alapján [REDACTED]

[REDACTED] alatti lakos **indítványozó**, a panasz alapját képező peres eljárás felperese (F/2. szám alatt csatolt meghatalmazás alapján) **nevében és képviseletében eljárva az F/3. szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt - jogi képviselő, [REDACTED] egyéni ügyvéd [REDACTED] útján – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban : Abtv.) elsődlegesen a 27. § alapján, illetve amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság szükségét látja, úgy a 28. §-ban biztosított jogkörében eljárva a 26. § (1) a) és b) pontja alapján az alábbi**

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II. 10. 464/2015/6. számú ítéletének, továbbá a Tatabányai Törvényszék 2. Mf.20. 004/2015/4. számú ítéletének és a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.630/2010/ 91. számú ítélete alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését, XVII. cikk (3) bekezdését, XX. cikk (1) bekezdését , XXI. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését , XXVIII. cikk (1) bekezdését az I. cikk (1) bekezdését, továbbá a C) cikk (1) bekezdésére figyelemmel a 28. cikkét.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

I. Az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek igazolása

1.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint az Alkotmánybíróság „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó nem egy jogszabályt, hanem az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

Ezen rendelkezésnek jelen kérelmünk megfelel, mivel a panaszunk alapját képező, az ügy érdemében hozott döntések, ítéletek a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II. 10. 464/2015/6. számú ítélete, továbbá a Tatabányai Törvényszék 2. Mf.20. 004/2015/4. számú ítélete és a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.630/2010/ 91. számú ítélete (melyeket beadványomhoz F/4. szám alatt csatolok) [REDACTED] – a peres eljárás felperesének – indítványozónak Alaptörvényben biztosított jogait sértik.

2.

Az Abtv. 26. § (1) bekezdése az alábbiakat tartalmazza: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

- a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és
- b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

Az ügyben folytatott bírósági eljárásban történt az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása feltétel is teljesül meglátásunk szerint jelen panaszunk kapcsán mindhárom ítéletéhez kapcsolódóan, konkrétan

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény végrehajtásáról szóló 140/1996. (VII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban : Vhr.) 22. §-a, 23. § (1) bekezdése, 24. §-a és 1. számú melléklete, továbbá A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 342. § (1) bekezdés d) pontja **Alaptörvény ellenessége okán.**

Jelen esetben a fentiekben meghatározott ítéletek, illetve a felülvizsgálatkor alkalmazott jogszabályi rendelkezések azok, melyek az Alaptörvényben a fentebbiekben meghatározott (a későbbiekben részletesen kifejtett) alkotmányos jogait sértik indítványozónak.

Alkotmányjogi panasz indítványunk a határozottság követelményének megfelel, mivel a – [REDACTED] által képviselt - felperes által a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 1.M.630/2010. lajstromszámon indított munkaügyi perben keletkezett határozatokról van szó alkotmányjogi panasz indítványunkban és kifejezett kérelmet tartalmaz bírói döntések és jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére.

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja, hogy „Az Abtv. 52. § (1) bekezdés f) pontja szerint az indítvány - többek között – akkor minősül határozottnak, ha kifejezett kérelmet tartalmaz a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére.”

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja : „ Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat kizárólag a megjelölt alkotmányossági kérelemre vonatkozik. Ez a rendelkezés ugyanakkor nem érinti az Alkotmánybíróságnak - többek között - az Abtv. 28. § (1) bekezdésében meghatározott, hivatalból megtehető megállapításokra vonatkozó hatáskörét. Az Abtv. 28. § (1) bekezdése lehetővé teszi az Alkotmánybíróság számára az átjárást a 27. § szerinti panaszból a 26. § szerinti panaszeljárásba. (Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének szövegszerű értelmezése szerint az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában meghatározott eljárásban a 26. § szerinti normakontrollt lefolytathatja, de a 26. § alapján indult eljárásban a bírói döntést nem vizsgálhatná. Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének az alkotmányjogi panasz rendszerére figyelemmel lévő értelmezése szerint viszont az Abtv. nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy az „átjárás” a másik irányba, a 26. §-ból a 27. §-ba is megtörténhessen.)”

„Az Abtv. 28. §-ának fontos szabálya azonban az, hogy az Alkotmánybíróság számára átjárást biztosít a régi típusú, jogszabály alkotmányellenességének vizsgálatára irányuló, és a valódi panaszos eljárás között. Ez azt jelenti, hogy az Alkotmánybíróság akkor is vizsgálhatja az ügyben alkalmazott jogszabályt, ha a panaszos csak az ítélet megsemmisítését kéri, illetve akkor is foglalkozhat a bírósági eljárás alkotmányosságával, ha magát az indítványozó által megjelölt jogszabályt nem találja alkotmányellenesnek.”

Ezen lehetőség alapján jelöltem meg beadványomban elsődlegesen az Abtv. 27. §-át, kérve szükség esetén a 26. § szerinti megvizsgálását panaszomnak. Ugyanis az eljárással kapcsolatosan felmerülhet véleményem szerint a Vhr. 22. §-ának, 23. § (1) bekezdésének és

1. sz. mellékletének, valamint a Hszt. 342. § (1) bekezdés d) pontjának **Alaptörvény-ellenessége**.

Azaz jelen esetben a normák koherenciája nem valósult meg, a Jat. 2.§ (4) bekezdés b) pontja alapján ugyanis „A jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály ...illeszkedjen a jogrendszer egységébe, ”. A fent hivatkozott rendelkezések meglátásom szerint nem illeszkednek a jogrendszerbe, mivel az Alaptörvénnyel ellentétesek, így az Alaptörvény R cikkébe is ütköznek.

3.

Az Abtv. 1. § a) pontja szerint egyedi ügy: „a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás”. Ez nem igényel különösebb magyarázatot, hogy a felperes által benyújtott kereset (keresetlevél F/ 5. szám alatt csatolva) és az azt eldöntő bírósági határozatok egyedi ügyben születtek, amely a természetes személy felperes jogát, jogos érdekét érinti és eldönti.

4.

A támadott határozatok, illetve az alternatív vizsgálat esetében fentebb említett jogszabályok alkalmazása folyamatban lévő konkrét büntetőeljárásban, méghozzá annak bírósági szakaszában, tehát bírósági eljárásban történt, történik, mégpedig a fentebb hivatkozott 1.M.630/2010. lajstromszámú munkaügyi perben.

5.

Az alkotmányjogi panaszom határidőben történő benyújtását igazolja, hogy felperes képviseletét ellátó [REDACTED] 2016. április 25. napján vette kézhez a Kúria ítéletét (F/6. szám alatt csatolva a postakönyv releváns oldala), mely a peres eljárást lezárta. Ezek alapján beadványom megfelel az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott időbeliségnek, mivel „Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül... lehet írásban benyújtani.”

6.

Az Abtv. 27. § b) pontjával, továbbá a 26. § (1) bekezdés b) és (2) b) pontjával kapcsolatban előadom, hogy a panasz tárgyát képező határozatokkal szemben, jogorvoslati jogunkat kimerítettük (F/7. szám alatt csatoljuk az I. fokú ítélet elleni fellebbezésünket és a felülvizsgálati kérelmünket) .

II. Az alkotmányjogi panasszal érintett jogszabályok

Az Abtv.-ben említett „Alaptörvényben biztosított jog” fogalma az Abtv. indokolása szerint az alapjogok kategóriájánál tágabb, de a „bármely alaptörvényi rendelkezés” kategóriájánál szűkebb. Véleményem szerint ez azt jelenti, hogy az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény „Szabadság és felelősség” fejezetébe tartozó alapjogokon kívül az Alaptörvény „Alapvetés” fejezetébe tartozó elveket is fel lehet használni. De tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául a „Szabadság és felelősség” fejezet alá tartozó alapjogok megsértése szolgál, csak említésképpen utalok arra, hogy a támadott határozatok, döntések, illetve a másodlagosan kifogásolt jogszabályhelyek és normatív utasítás az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság elvébe is ütköznek továbbá a 28. cikknek is ellentmondanak.

II. 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

XV. CIKK

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XVII. CIKK

(3) Minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez.

XX. CIKK

(1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.

XXI. CIKK

(1) Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez.

XXIV. CIKK

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. CIKK

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

28. CIKK

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

C) CIKK

(1) A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.

I. CIKK

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

II. 2.

Továbbá ha a Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 28. § alapján jár el, a meglátásom szerint esetünkben vizsgálendő jogszabályi rendelkezések a következők:

A Vhr. 22. §-a kimondja, hogy „A Hszt. alkalmazásában fokozottan veszélyesnek az a szolgálati beosztás minősül, amelynek ellátásával kapcsolatos szolgálati tevékenység - a hivatásos szolgálattal járó általános kockázaton túl - életveszéllyel is járhat, illetve egészségkárosító kockázatok között kerül végrehajtásra, vagy a védelem csak egyéni védőeszköz állandó vagy tartós használatával valósítható meg. E beosztások körét a Hszt. és az 1. számú melléklet tartalmazza.”

Vhr. 23. § (1) „A Hszt. 85. §-ának (2) bekezdésében meghatározott csökkentett szolgálatteljesítési idő alkalmazása szempontjából az 1. számú melléklet szerinti szolgálati beosztások akkor tekintendők fokozottan veszélyesnek, ha a napi szolgálatteljesítési idő több mint 50%-át - az ionizáló sugárzásnak kitett szolgálati beosztásban legalább 3 órát - egészségkárosító kockázatok között kell eltölteni.”

Vhr. 24. § „A Hszt. 92. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerinti pótszabadság az 1. számú melléklet 1-3. pontjaiban, 4. pontjának d) alpontjában és 6-8. pontjaiban meghatározott egészségkárosító kockázatok közötti munkával járó beosztást betöltőt akkor illeti meg, ha a napi szolgálatteljesítési idő több mint 50%-át - az ionizáló sugárzásnak kitett szolgálati beosztásban legalább 3 órát - az egészségkárosító kockázatok között tölti el.”

Hszt. 342. § (1) ..

„d) a fokozottan veszélyes beosztások meghatározását a 85. § (2) bekezdése és a 92. § (1) bekezdésének a) pontja alapján, a fokozottan veszélyes és az egyéb veszélyes beosztások meghatározását a 254. § (2) bekezdése, a 293. § (1) bekezdése, a 306. § és a 322. § (1) bekezdésének l) pontja alapján;”

II.3. Az Alaptörvény XV. cikkének sérelme

Mind az I. fokú, mind a II. fokú, mind a Kúria ítélete sérti a diszkrimináció tilalmát.

Hangsúlyozni kívánjuk azon, a perben is hivatkozott indítványozói nyilatkozatot – az esélyegyenlőség fényében –, hogy a perbeli vitatott időszak után közvetlenül indítványozó ugyanezen munkakörben (bűnügyi technikus) kezdett dolgozni a fővárosban, s ott minden aggály, s bizonyítás nélkül, hivatalbóli megállapítással kapta a veszélyességi pótlékot, holott sokkal jobb körülmények között, s kevesebb esetet ellátva kell munkáját végeznie. Ezen hivatkozást egyik bíróság sem vette figyelembe. Továbbá az sem került figyelembe vételre, hogy bizonyos rendőrkapitányságokon szintén ez a helyzet, azaz a veszélyességi pótlékot az 50 %-os korlátot a Vhr. 1. sz. mellékletében szereplő anyagokkal kapcsolatban nem vizsgálják kimutatásokkal, hanem – tekintettel a munkaköri feladatok ellátására, valamint arra, hogy az egészségkárosító kockázat a használt porok biztonsági adatlapjai alapján, a köztudomású biológiai kóroki tényezők megléte, valamint a bűnügyi technikus tevékenységhez kapcsolódó pszichikai tényezők kapcsán is fennáll – folyósítják a pótlékot a bűnügyi technikusoknak és a szemlebizottság vezetőknél.

Ezen megkülönböztetés a rendőrségen belül, továbbá a munkaügyi perekben született eltérő ítéletek alapján is megalapozatlan és nincs alkotmányos indoka.

A diszkrimináció tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként kapott értelmezést. Ez alapján valamely megkülönböztetés alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából egymással összehasonlítható jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne {vö. 20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [244]}.” {10/2015. (V. 4.) AB határozat, Indokolás [18]–[19]}

„az Alaptörvény XV. cikk (1) illetve (2) bekezdésének rendelkezései között nincs éles határvonal. A XV. cikk (1) bekezdésének első mondata [...] több jelentésű. A jogrendszer rendező elveként tartalmazza az általános jogegyenlőségi szabályt, kimondja az egyenlőséget sértő kiváltságok tilalmát, és a jogrendszer mindenre vonatkozó azonos érvényesülését (ez utóbbi jogalkalmazói követelmény). Az általános jogegyenlőség követelménye az emberi méltósághoz való jogból – az emberek egyenlő méltóságából – ered, és ez elválaszthatatlan a diszkrimináció tilalmától.” {8/2015. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [106]}

Azaz hivatkozunk arra is, hogy a jelzett diszkriminációval megvalósul az Alaptörvény I. cikkének sérelme is.

II.4. Az Alaptörvény XVII. cikkének sérelme

Az egészséges, biztonságos munkafeltételekhez való joga is sérült indítványozónak az ítéletek tartalmából, továbbá a Vhr. 23. §-a kapcsán. Ugyanis tény az, hogy indítványozó vállalta a rendőri hivatás választásakor, a szolgálati jogviszony létesítésekor alapjogainak korlátozását, viszont ennek ellentételezéseként szükséges megjelennie az ennek fejében ígért anyagi kompenzációnak, melyet mint az előző pontban hivatkoztunk rá, más kapitányságon meg is kapott a jobb munkakörülmények ellenére, illetve több kapitányságon kollégái is megkapnak vizsgálat nélkül. Megjegyezzük a veszélyességet szakértői vélemény is [redacted] megállapította.

II.4. Az Alaptörvény XX. cikkének sérelme

A testi lelki egészséghez való alkotmányos jogát is sértették az ítéletekben foglaltak indítványozónak. A bíróságok határozataik meghozatalakor egyáltalán nem tulajdonítottak annak jelentőséget, hogy indítványozót teljes szolgálati ideje alatt – a munkakörülményeket is figyelembe véve – egészségkárosító hatások érik, melyek mind a vegyi, mind a biológiai, mind a pszichikai kóroki tényezők szintjén jelen vannak folyamatosan.

Indítványozó feladatai közé tartozott bűnügyi technikusként a bűnügyi helyszíneken történő nyomrögzítés, mely során a veszélyes anyagok, vegyszerek a bőrével, nyálkahártyájával érintkezettek, továbbá végezte beosztásához kapcsolódóan a halottszemléket, melyek során a biológiai és pszichikai veszélytényezők fokozottan fennálltak, mely tényeket [REDACTED] szakértői véleménye, valamint a munkáltató kockázatértékelése is alátámaszt.

Indítványozó munkája során bűnjeleket tárolt, feladatkörébe tartozott a nyilvántartásba vétel és az egyéb mintavétel, sőt a bűnjelek szárítása, csomagolása is egyéb tevékenységek mellett. A nyomok felkutatásához, utólagos vizsgálatához, valamint ujjnyom rögzítéséhez többféle egészségre - a Vhr-ben meghatározott - ártalmas anyagot használnak a technikusok, így indítványozó is, továbbá munkaköri feladatai ellátása során a helyszíni szemléken gondoskodnia kell a tárgyi bizonyítékok felkutatásáról, azok további vizsgálat érdekében történő biztosításáról. Munkája során általánosan ellátandó feladat az ún. porozás, melynek során korompor, argentonát és egyéb speciális porok kerülnek felhasználásra, melyek egészségkárosító hatása jelentős a védőfelszerelések alkalmazása ellenére is, figyelembe véve azon tényt, hogy a veszélyes anyagnak számító porok szállnak, így a ruha kontamináció kapcsán kialakulhat az egészségkárosodás, mely esetben kiemeltük, hogy ez a veszélyforrás felperes teljes munkaideje alatt fennállt, mivel szolgálatteljesítése során ugyanabban a ruhában dolgozott végig.

A nyomkutatás körébe különböző testvázadékok és biológiai anyagmaradványok kutatása és rögzítése is beletartozott indítványozó feladatkörébe, így fennálltak a biológiai kóroki tényezők is, melyek a halottszemlék során is kiemelt egészségkárosító kockázatok voltak munkája körében.

Indítványozó által a rabosítás során végzett DNS-mintavétel, ujj-, illetve kézlenyomat-vétel esetében sem volt kizárható a fertőzés kockázata, hiszen amennyiben a mintavétel fertőző betegséget hordozó személytől történik, akkor a védőfelszerelésként biztosított gumikesztyű kizárólag a kontaktfertőzés útján terjedő megbetegedésekkel szemben nyújt védelmet, a légúti, cseppfertőzéssel terjedő megbetegedésekkel szemben azonban nem.

A bizonyítékok szárítására nem volt külön szárítóhelyiség, a bűnügyi technikai helyiségek nem a szabványoknak megfelelőek voltak, mely szintén az egészségkárosító kockázatok körében értékelendő. Mindezek sértették mind testi, mind lelki egészségét indítványozónak.

A technikus munkakört a 21/2000.(VIII.23.) BM-IM-TNM együttes rendelet 5. számú függeléke a rendőrségnél olyan beosztásnak minősítette, amely beosztásba tartozó személyek a munkavégzésük során fokozott és tartós egészségi és pszichés terhelésnek vannak kitéve, azaz ez is alátámasztja a hivatkozott alapjog sérelmét, melyet teljesen figyelmen kívül hagytak a bíróságok határozataik meghozatalakor. [REDACTED] szakértő utalt rá, indítványozó pedig dokumentumokkal alátámasztotta azt, hogy a bűnügyi

technikusokat a munkavégzés során folyamatos egészségkárosodás éri, főleg a vizsgálatokhoz rendszeresített porok használata következtében, mivel nem rendelkeznek megfelelő védőeszközökkel és a munkahelyük kialakítása is az alperesi kockázatértékelésben részletezettek szerint szakszerűtlen, szabálytalan.

II.5. Az Alaptörvény XXI. cikkének sérelme

Indítványozó egészséges környezethez való joga is sérült mind az ítéletek, mind az alaptörvény ellenesként hivatkozott Vhr. szabályainak alkalmazása kapcsán. Megjegyezni kívánjuk, hogy a veszélyes anyagok légkoncentrációjának mérése tekintetében mérés nem történt, így a munkahelyi levegőben megengedett határértékeknek való megfelelés a vonatkozó rendeleti szabályozás szerint nem bizonyított, mely mérés a munkáltató feladata lenne. A munkahelyek kémiai biztonságáról szóló 25/2000. (IX. 30.) EüM-SzCsM együttes rendelet 7. § (8) bekezdése szerint: „Amennyiben a munkavállaló határértékkel szabályozott veszélyes anyag hatásának lehet kitéve, a munkáltató köteles - az expozíció mértékétől, az anyag(ok) veszélyességétől és a technológia stabilitásától függő gyakorisággal - a veszélyes anyagok koncentrációját meghatározni és azt folyamatosan ellenőrizni”. Továbbá a rendelkezés (6) bekezdése kimondja azt is, hogy „A munkáltató köteles a határértékkel nem szabályozott veszélyes anyag esetében a tudományos, technikai színvonal szerint elvárható legkisebb szintre csökkenteni az expozíció mértékét, amely szinten a tudomány mindenkori állása szerint a veszélyes anyagnak nincs egészségkárosító hatása”. Ezt elmulasztotta alperes a perbeli időszakban, így pontos mérések nem álltak rendelkezésre, mely meglátásunk szerint az egészséges környezethez való jog szempontjából mérvadó lett volna.

Az egészségkárosító kockázatok fennállását bizonyította felperes munkaköri leírása is, melyben szerepel azon tény is, hogy még a pihenőidejét is a bűnügyi technikai helyiségben tartja, mely helyiség szabálytalan kialakítása az egészségkárosító kockázatok fennálltát, s szinte folyamatos voltát alátámasztja.

A 35/2009. ORFK utasítást, melyet az Országos Rendőrfőkapitány a munkakörnyezeti kockázatok minőségi és mennyiségi értékelésének egységes végrehajtása érdekében adott ki rögzíti a kötelező kockázatértékelést, mely alperesi értékelés jelen eljárás szempontjából releváns tényeket tartalmaz meglátásunk szerint, melynek értékelése nem történt meg a perben, s annak figyelmen kívül hagyását a határozatok nem indokolták, holott ezekből is nyilvánvaló az egészséges környezethez való jog sérülése.

II.6. Az Alaptörvény XXIV. cikkének sérelme

Azon joga indítványozónak, hogy a hatóságok ügyeit részrehajlás nélkül intézzék az ítéletek alapját képező elfogult Nemzeti Munkaügyi Hivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Igazgatóság szakvéleménye kapcsán jelenik meg. Utolni kívánunk arra, hogy indítványozó 2011. szeptember 26. napján kelt előkészítő iratában hangsúlyozta már – s az eljárás során többször is – azon tényt, hogy a bűnügyi technikai tevékenység nem kizárólag helyszínelési feladatokból áll (II. 2. bekezdés), valamint azt is, hogy alperesi kimutatás csak a helyszíni

szemléket tartalmazza, nem tartalmazza a kapitányságon végzett technikai munkát, mely szintén egészségkárosító kockázatokkal jár (4. bekezdés), továbbá felsoroltuk, hogy mely tevékenységek időtartama nem került rögzítésre alperes kimutatásában (5. bekezdés). Sőt [REDACTED] tanúvallomásában is elmondta, hogy a „kollégák találkoztak és érintkeztek különböző betegségekkel”. Ezen tények nem kerültek figyelembe vételre a Nemzeti Munkaügyi Hivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Igazgatóság szakvéleményében, az kizárólagosan és kifejezetten egyoldalúan csak alperesi kimutatásokra épített, s célja állami szervként az volt az eljárás során adott szakértői véleménnyel, hogy elméleteskedve olyan véleményt adjon, mely elbagatellizálja az egészségkárosító kockázatot, így segítve a másik állami szerv (azaz alperes megyei rendőrkapitányság) pernyerését.

Ezen, az ítélet alapját képező szakvélemény elméletiségét , a szakértői szerv eljárásának tisztességtelen és elfogult voltát támasztja alá az is, hogy a kijelentések igazolására mérések, adatok nem álltak rendelkezésre, mégis a következő valótlan tényállítások kerültek a véleménybe : „ igen csekély felhasznált anyagmennyiség”, „ adott légtérkoncentráció alatt egészségkárosodást nem okoznak”, „ a felhasznált csekély anyagmennyiségek miatt és az alperes által biztosított védőeszközök használata mellett az akut és krónikus egészségkárosodás valószínűsége, kockázata csekély”. A hiányos adatok alapján kimondott megállapítás alaptalan, ellentmondásos, mint utaltunk rá, még szakértői szemmel is (dr. [REDACTED] kifejtette szóbeli meghallgatása során).

II.7. Az Alaptörvény XXVIII. cikkének sérelme

Indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga, továbbá az ésszerű határidőn belül való elbíráláshoz való joga is sérült. Megjegyezni kívánjuk, hogy az 1.M.630/2010. számú eljárásban – melyben a panaszolt ítéletek születtek – indítványozó V.r. felperesként jelenik meg, de a munkaügyi per még 2009-ben kezdődött 3.M.942/2009. számon, majd szünetelés után 1.M.939/2010. számon folytatódott, újabb szünetelés után 1. M. 258/2013. lajstromszámon folyt tovább, majd 2013. november 26. napján egyesítésre került a folyamatban lévő 1.M.630/2010. lajstromszámú perhez. A tisztességes eljáráshoz való jog keretében hangsúlyozzuk, hogy meglátásunk szerint az egyesítés előtti bizonyítási cselekmények úgy tűnnek, mintha egyáltalán nem léteznének a bírósági döntések során, a bizonyítékokat, sőt az egyesítés előtt előterjesztett bizonyítási indítványokat egyáltalán nem vizsgálta egyik panaszolt döntést hozó bírói testület sem. Az ésszerű határidő pedig egyáltalán nem érvényesült az eljárás során, mely az időpontokból, a per irataiból egyértelműen megállapítható, melyhez hozzájárult a perben szakértői véleményt adó elfogult Nemzeti Munkaügyi Hivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Igazgatóság okszerűtlen időhúzása, a határidők semmibevétele, mellyel nem törődött az I. fokú bíróság, a kógens jogszabályi rendelkezések ellenére hagyta, hogy a szakértői szerv önkényesen, az időt húzva terjessze be szakvéleményét, mely ráadásul megalapozatlan és kiemelkedően aggályosnak is minősülő volt, melyet a tisztességes eljárás követelményét szintén mellőzve fogadtak el az ügyben eljáró bíróságok.

Az ítélet alapját képező szakvéleménnyel kapcsolatban megjegyezni kívánjuk azt is – amivel a II. fokú bíróság, sőt a Kúria sem foglalkozott fellebbezésünk ellenére-, hogy a szakértő

kirendelésekor (Munkaügyi Hivatal) az eljárás még nem került egyesítésre, így a helyszíni szemlén indítványozó sem és képviselője sem vett részt, továbbá ugyanezen oknál fogva kérdéseket feltételét sem indítványozhatta az alapszakvélemény elkészítése előtt, mely az egyesítés előtt készült el (2013. okt. 2-án), azaz ezen aspektusban is sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, ugyanúgy, mint az egyenlő bánásmódhoz való jog viszonyítva indítványozó jogát az egyesített eljárás többi felperesének jogaihoz.

A hosszas bizonyítási eljárás során elhangzott tanúvallomások, becsatolt egyéb iratok, felperesek személyes előadásait figyelmen kívül hagyva egyoldalúan értékelték az eljárt bíróságok a bizonyítékokat, azokból okszerűtlen következtetést vontak le, a beszerzett szakértői vélemények közötti ellentmondást nem oldotta fel az I. fokú bíróság, a II. fokú bíróság ezen ténnyel nem is foglalkozott annak ellenére, hogy a bíróságnak meg kell követelnie, hogy a szakértő ismertesse mindazokat az adatokat és a tényeket, amelyeknek jelentőségük volt a szakértői vélemény meghozatalánál, és amelyek szükségesek a szakértő vélemény helyességének ellenőrzéséhez [Pp. 182. § (3) bekezdése, BH2005. 147.], mint ezt a BH2010.130. sz. határozat is megfogalmazta. Azaz ebből is jól látható a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben levezetett indokolás alapján panaszunkat bírálja el, s annak adjon helyt.

Tisztelettel:

Szekszárd, 2016. június 23.

Mellékletek:

- F / 1. – kivonat nyilvántartásba vételről
- F / 2. - meghatalmazás
- F / 3. – ügyvédi meghatalmazás
- F / 4. – ítéletek
- F / 5. – keresetlevél
- F / 6. – postakönyv releváns részének másolata
- F / 7. – fellebbezés, felülvizsgálati kérelem
- F / 10. – adatkezelési nyilatkozat